

tydelig Forhøjelse af Varernes Pris. Jeg vil derfor haabe, at Forslaget maa blive forandret saaledes, at Egnen mellem Horsens og Silkeborg kan blive lige saa heldig stillet, hvad Baner angaar, som de øvrige Dele af Landet.

Den højtærede Formand har jo opfordret os til at fatte os i Korthed, og jeg skal imødekomme denne Henstilling. Der er dog et enkelt Spørgsmaal, jeg gerne vil have Lov til at sige et Par Ord om, fordi det i allerhøjeste Grad vedrører Østjyderne i den Egn, jeg er fra, og det er Spørgsmaalet om en Færgeforbindelse mellem Jylland og Sjælland. Dette er jo et gammelt Spørgsmaal, der har staaet paa Dagsordenen næsten i al den Tid, jeg kan huske. Jeg benytter Lejligheden til at takke den højtærede Minister, fordi vi nu for første Gang er stillet overfor et Regeringsforslag, som gaar ud paa at gøre denne Tanke til Virkelighed, thi det vigtigste er selvfølgelig, at Færgeforbindelsen bliver ført igennem. Lige saa sikkert som Spørgsmaalet i mange Aar har staaet paa Dagsordenen, lige saa sikkert har der imidlertid været højst delte Meninger om, hvor Færgeforbindelsen heldigst kunde etableres. Der har været nævnt Forbindelser fra Hundested til Djursland, fra Aarhus til Kalundborg, fra Juelsminde til Refsnæs og fra Hou til Refsnæs, og jeg vil haabe, at det Udvalg, som faar med Lovforslaget at gøre, vil underkaste disse forskellige Ruter en grundig Prøvelse; det er jo ikke nok, at vi faar en Færgeforbindelse mellem Jylland og Sjælland, den skulde ogsaa helst etableres paa det Sted, hvor den har størst Betingelse for at løse den Opgave, der stilles til den. Jeg for mit Vedkommende tror, at Forbindelsen Refsnæs—Hou vil have ikke saa ganske faa Betingelser for at komme i Betragtning. Det kan ikke nægtes, at den Strækning, Færgerne faar at gennemsejle efter Regeringsforslaget, fra Bunden af Kalundborg Fjord til Aarhus, bliver betydelig længere, end hvis Færgeforbindelsen fandt Sted fra Refsnæs til Hou, og den kortere Færgefart vilde betyde Mulighed for en større Udnyttelse af Færgemateriellet. Desuden er jeg sikker paa, at i Vintre, hvor der er megen Is, vilde Færgefarten fra Bunden af Kalundborg Fjord til Aarhus-Bugten i mange Tilfælde være udsat for Forstyrrelser, idet Isen vil standse Trafikken. Den Vinter, jeg aftjente min Værnepligt i Aarhus, var Aarhus-Bugten en stor Del af Vinteren tillagt med Is, hvorimod Farvandet mellem

Refsnæs og Hou som Regel er isfrit. Man har anført den Indvending imod, at Færgerne skulde gaa fra Refsnæs til Hou, at Grundene udenfor Hou vilde vanskeliggøre Sejladsen. I denne Forbindelse maa jeg maaske have Lov til at pege paa, at man oppe ved Limfjorden har kunnet gennemskære Barrerne, saaledes at de ikke hindrer Sejladsen, og noget lignende kunde maaske gøres for Barren ved Hous Vedkommende. Jeg kunde derfor ønske, at man i det kommende Udvalg tog under Overvejelse, om det ikke var rettere, at Færgerne kom til at gaa fra Refsnæs til Hou. I denne Forbindelse maa jeg maaske have Lov til at knytte en Bemærkning til en Tanke, jeg forleden Dag saa fremsat i et københavnsk Dagblad. Det hævdedes der, at den her foreslaaede Færgeforbindelse mellem Jylland og Sjælland udelukkende kom os Jyder til gode og maa ses under den Synsvinkel. Herimod vil jeg nedlægge en bestemt Protest. Selvfølgelig er vi Jyder i højeste Grad interesserede i og glade over at faa en let Forbindelse med Sjælland, men vi gaar rigtignok ud fra, at Sjællænderne og Københavnerne er lige saa interesserede i og sætter lige saa stor Pris paa at faa en let og bekvem Forbindelse med Jylland, som jo er og bliver Landets største Provins.

Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at det Udvalg, som faar med Privatbanerne at gøre, og det Udvalg, som skal behandle Lovforslaget om Færgeforbindelse mellem Jylland og Sjælland, vil tage de Tanker, jeg her har fremsat, op til villig Overvejelse. Det afgørende for mig er selvfølgelig ikke, at Færgerne kommer til at gaa paa et bestemt Sted, men at vi faar den Færgeforbindelse mellem Jylland og Sjælland, som vi i saa mange Aar har trængt til.

Westergaard: Det glæder mig meget, at den højtærede Minister atter i Aar har fremsat Forslag til Afhjælpning af Banetrangen i Ringkøbing Amt. Denne Trang har været til Stede i mange Aar og bliver stedse stærkere. Den er i Virkeligheden saa levende, at vi ikke godt kan vente længere, og jeg vil derfor udtale Haabet om, at det nu maa lykkes at faa Banetrangen der afhjulpet. Derimod er jeg ikke glad over den Maade, hvorpaa den højtærede Minister har tænkt sig Banetrangen afhjulpet, men paa Grund af den korte Taletid maa jeg i den Henseende henvise til mine Udtalelser ved Sagens Behandling i Fjor. Overfor det ærede